

شنبه

خبرنامه

اولین جشنواره دانشجوئی معماری و شهرسازی
۲۳ تا ۲۷ آذرماه ۱۳۸۱ دانشکده هنرهای زیبا

- افتتاحیه ی جشنواره در تالار علامه امینی
- آغاز به کار اولین جشنواره ی دانشجوئی معماری و شهرسازی با مشارکت ۳۷ مرکز آموزش عالی
- تلاش بی وقفه ی بیش از ۳۰۰ دانشجو برای شروع جشنواره

حرف اول

امروز، جمعه، باید چیزی بنویسم چیزی شبیه سرمقاله، سخن روز و شاید هم درباره ی جشنواره، این اتفاق سبز، پس از چند ماه کوشش و چیز شنیدن از این و آن و گاه هم سپاس و تقدیر و «آفرین بر شما» جشنواره با تمام تازگی ها اتفاق می افتد؛ فردا، ۵ عصر،

در دیوارهای دانشکده مان پر می شود از نقش و رنگ و حضور؛ همه خواهند فهمید که اگر بخواهی می شود؛ می شود برای اولین بار آهنگی نواخت که دستهای مبتدی تارمان هیچ گاه باور نکند؛ و فردا، یک تجربه؛

رخدادی که اگر «ما نبودیم و شما بودید» یا «شما نبودید و ما بودیم»؛ نقش نمی بست؛ اما چه شد! باید از مسئولان دانشکده ی هنرهای زیبا (دانشکده مان) بسیار سپاسگزار باشیم که عبورمان را سبز فهمیدند و بایاری و پشتیبانی شان در این مدت، به هر چه بهتر برپا شدن

جشنواره کمک کردند و این شد که فردا، اتفاق می افتد، با تمام مشکلات و نبودها، اتفاق می افتد فرهنگستان هنر هم در کموت نهادی با رسالت ارتقای سطح کیفی هنرها در این بنا، خشت های نخستین را درست و به جا نهاد.

خلاصه این گونه شد؛ ما، شما و آنها چشم در چشم، نفس در نفس، حضور را معنا کردیم، از همان آغاز تکوین، به اوج رسیدن این حرکت (اولین جشنواره ی دانشجوئی معماری و شهرسازی) غایت آرزومان بود؛ پرنده، پرواز دلش می خواهد؛ هر چه بالاتر و تا هر کجای آسمان که دورتر، بهتر و به سکوت نزدیکتر.

اما فرهنگستان هنر و دانشکده ی هنرهای زیبا فکر آفریننده ی یک گروه دانشجوئی را عمیق شنیدند و مصمم شدند که از توان و داشته هاشان در اختیار آنان بگذارند؛ تا با «دانشجو» معنا شود؛ این بار در حرکتی نخستین، خود طراح باشند و برنامه ریز، خود ویراسته شود و ویراسته کند و خود بگوید و تحلیل کند و عاقبت خود بگزیند و تقدیر کند و این، تمام معنای جشنواره ی دانشجوئی است؛ تا خدا چه بخواهد!

و چه پیش آید سردبیر

آغاز به کار سایت هنرهای زیبا

WWW.HONARHAYEZIBA.COM

این جایگاه (سایت)، سایت خبری معماری و شهرسازی خواهد بود که با هدف پوشش خبری گسترده علمی و دانشگاهی در دو رشته معماری و شهرسازی، همزمان با بازگشایی نخستین جشنواره معماری و شهرسازی آغاز به کار خواهد کرد و در تمام مدت جشنواره، این سایت روزانه اخبار جشنواره را در اختیار علاقه مندان قرار خواهد داد...

سرخ روز

امروز گشایش اولین جشنواره‌ی دانشجویی معماری و شهرسازی است. داشتیم به این فکر می‌کردیم که اتفاق افتتاحیه چقدر دانشجویی است، که نام "مروطنی سامع" را در جمع سخنرانان افتتاحیه دیدیم. بعد هم ... اما در میان برنامه‌ی افتتاحیه عجیب است که تازه به یادمان افتاد که جای عنوانی چون "یاداستاد خلی" است ... کسانی که اتفاق شکوفایی امروز ما مرهون باغبانی دیروز اینمان است (از این به بعد این عنوان را به خیرنامه خواهیم افزود) ... اما امروز، روز گشایش دروازه‌های تالار علامه امینی دانشگاه تهران، روزی که باید دعوت‌نامه‌شان داد و بعد ... کسانی حرفهایی بزنند که ...!

روزی که همه خسته اند، اما با نشاط از کوشش چندین ماهه به خدای اینچنین رسیدن شیرین است!

و این شیرینی را کسانی چون دبیر جشنواره و ... بهتر در می‌یابند، چرا که مدت‌هاست که در پی حلاوتند.

... دیروز از اول صبح جنب و جوش ساده کردن ستها و تا پایان روز جنب و جوش تایپ و ... و عاقبت هم چاپ!

... و امروز تمام شرح ماقع "پیش روی شماست."

تمام آنچه امروز می‌شود گفت، یک جمله است ... ما می‌توانیم! ها، می‌توانیم!

گشایش روز

افتتاحیه :

اولین جشنواره دانشجویی معماری و شهرسازی، امروز شنبه ۲۳ آذر، در مراسمی گشایش خواهد یافت. این مراسم که از ساعت ۱۷:۳۰ و به مدت ۲ ساعت در تالار علامه امینی، مرکز اسناد و کتابخانه‌ی مرکزی دانشگاه تهران برگزار خواهد شد، با سرود جمهوری اسلامی ایران و تلاوت آیاتی از قرآن مجید آغاز می‌شود.

در آغاز دکتر محمد مهدی عزیزی، رئیس دانشکده هنرهای زیبای دانشگاه تهران، به عنوان رئیس شورا اجرایی و مدیر جشنواره، گزارش جشنواره را ارائه می‌دهند. پس از آن آقای سامع (سرپرست دبیرخانه دانشجویی جشنواره) به عنوان نماینده‌ی جشنواره دانشجویی با خوش آمد گویی به میهمانان، گزارش فعالیتها دبیرخانه‌ی دانشجویی را نیز برای میهمانان بیان خواهند کرد.

در ادامه، آقای دکتر محمد معین، وزیر ارشد علوم، تحقیقات و فناوری، سخنانی خواهند گفت (ایشان پیش از سخنرانی، از غرفه‌ها و کارهای جشنواره دیدن خواهند کرد و اولین جشنواره دانشجویی معماری و شهرسازی را افتتاح می‌کنند.)

مراسم افتتاحیه با اجرای برنامه موسیقی دانشجویی دانشکده هنرهای زیبا و سپس پذیرایی از میهمانان به پایان خواهد رسید. در مراسم افتتاحیه‌ی اولین جشنواره دانشجویی معماری و شهرسازی، از آقای معین، وزیر محترم علوم، تحقیقات و فن اوری، معاونان وزارتخانه‌ها ارشاد و مسکن، رئیس فرهنگستان هنر، معاونان شهرداریها، مسوولان دانشگاه تهران، رئیس دانشکده‌ی هنرهای زیبا، رؤسای دانشکده‌های معماری و شهرسازی سراسر کشور و دیگر مسوولان و دست اندرکاران دعوت شده است و هم چنین حدود ۱۱۰ نفر از کسانی که پروژه‌های آنها در نمایشگاه برگزیده شده، ۵۰ نفر از نماینده‌های دانشجویی دانشکده‌های معماری و شهر سازی، ۸۰ نفر از اعضای هیأت علمی دانشگاه‌های سراسر کشور و ۱۵۰ نفر دانشجویان مسوول غرفه‌ها (از هر دانشکده ۵ نفر) در این مراسم شرکت دارند. شرکت در این مراسم برای عموم آزاد است و حضور ۱۰۰۰ نفر در این مراسم پیش‌بینی شده است.

اولین جشنواره‌ی دانشجویی معماری و شهرسازی تا چهارشنبه ۲۷ آذر در دانشکده‌ی هنرهای زیبا ادامه خواهد داشت و در این روز طی مراسمی که ساعت ۱۴ در تالار شهید آوینی برگزار می‌شود، به پایان خواهد رسید.

گروه هنرهای تجسمی :

این گروه با اهداف سیاست‌گذاری در قلمرو آموزش، تعیین خط مشی برای شناخت هنرهای تجسمی با احترام بر هویت دینی و معنوی، مطالعه و باز شناخت مکاتب هنری معاصر، ارزیابی پیشرفت هنرهای تجسمی در کشور و گرایش اثر و هنرمند سال، پایه‌گذاری شده است.

گروه هنرهای نمایشی :

با اهداف ایجاد موزه‌ی هنرهای نمایشی، گردآوری نمونه‌های سنتی، اجرای نمایش با هویت هنرمند ایرانی، بالا بردن سطح نمایش حماسی و آیینی، تعریف زبانی مشترک بین فرهنگ‌های کوناگون و شناخت و بررسی مشکلات نمایش شکل گرفته است. ادامه دارد...

دوره‌ی ۵۰۰

فرهنگستان هنر در اسفند ۱۳۷۸ با اهداف آفرینش زمینه‌ی پژوهشهایی در مبنای نظری هنر اسلامی و گرد هم آوردن سرمایه‌های انسانی موجود و ایجاد رابطه‌ی چهره به چهره‌ی هنرمندان و پژوهشگران شکل گرفته است.

این فرهنگستان در برگزیده‌ی هشت گروه تخصصی، دارای اعضای پیوسته، وابسته و افتخاری است، که به پیشنهاد رئیس فرهنگستان یا دست کم پنج نفر از اعضای مجمع عمومی و تصویب مجمع (با حکم رئیس فرهنگستان) پذیرفته می‌شوند.

چگونگی ارائه‌ی

آثار برگزیده:

از میان حدود ۱۰۰۰ مقاله و پروژه‌ی منتخب، با در نظر گرفتن حال و هوای مقاله‌ها و قوت و استحکام کلام، ۱۱ مقاله برای ارائه در تالار شهید آوینی برگزیده شد.

سعی شد با توجه به مقاله‌ها برگزیده شده برای هر روز، موضوع و حال و هوا ویژه‌ای در نظر گرفته شود و بر پایه آن پیش‌زمینه، به تنظیم برنامه ارائه مقالات و پروژه‌ها پرداختیم. برای رسیدن به این هدف، در روز یکشنبه ۲۴ آذر ماه، «باززنده‌سازی مفاهیم سنتی» به عنوان محور اصلی سخنرانی‌ها انتخاب شد که با ارائه مقاله‌های زیر همراه خواهد بود:

- کوچ آهنگ زندگی
- مفهوم شهر اسلامی
روز دو شنبه ۲۵ آذر ماه، مقاله‌ها با جهت‌گیری «معماری سنتی ایران» با عنوان زیر ارائه خواهند شد:

- آب‌انبارهای تأمین
- جهت‌گیری حیاط رسولیان
- قلاع استان چهارمحال بختیاری
روز سه شنبه موضوع اصلی مقاله «تأثیر و بهره‌بردن از تکنولوژی در معماری و شهرسازی» خواهد بود:

- بررسی نظریات هایدگر در شهرسازی
- پدیدارشناسی معماری در پستر فرهنگ معاصر و سنت اسلامی
- شناخت مفاهیم تأثیر تکنولوژی پیشرفته بر فضا

در پایان، مقالات روز چهارشنبه به «بحث و بررسی اثرات بهره‌بردن از مصالح و اشیا در معماری و شهرسازی» با عنوان زیر خواهند پرداخت:

ای ویژه فعالیت می‌کنند. به طور مثال در داوری ترکیب یک، دو و سه کسانی نظر دادند که مدرس این واحدها بودند. از این رو که استادان با حال و هوای پروژه‌ها، به جهت سابقه‌ی تدریس آشنا بودند، نیازی به یادآوری معیارها نبود. پیش از آغاز داوری نشست برگزار شد که با گفتگو و هماهنگی، کارها را مورد داوری قرار دادند.

پس از آن هر گروه مجموعه‌ای از کارها را انتخاب کردند، در نخستین مرحله، آثار برای نمایشگاه اصل انتخاب شد، پس از مطرح شدن آثار برگزیده در جشنواره، از هیات داوران دعوت خواهند کرد که هر گروهی از میان کارهای پیشین، کارهای برتر را برگزینند. در جریان گزینش آثار منتخب، در آغاز هر هیات همه آثار را مورد بررسی قرار داد؛ برای بار دوم موارد را که در نگرش نسبت به دیگر آثار برتر بودند، علامت‌گذار کرد و در مرحله سوم از بین آثار علامت‌دار تعدادی در خور ارائه برای نمایشگاه را برگزید.

- منبت چوب و کاربرد آن در معماری شبه قاره هند

- مواد و مصالح در ارتباط عملکردهای مختلف شهر پایدار

چگونگی گزینش کارهای برگزیده:

در نگاه نخست، حجم کارها و استقبال از جشنواره بسیار چشمگیر بود. و اما درباره‌ی روش گزینش، در آغاز، کارها به بخش‌های چند گانه‌ای تقسیم شد:

ترکیب و طرح یک

طرح دو تا پنج

طرح شش و هفت

پروژه‌های تحقیقاتی

پروژه‌های شهرسازی

کارهای تحقیقاتی موردی

از سوی هر یک از دانشکده‌های معماری تهران استادانی فراخوانده شدند، ترکیبی از استادان سه دانشگاه تهران، شهید، بهشتی و علم و صنعت شکل گرفت، در گروه‌هایی که هر یک در حوزه

نام: آرمن محمدی پد

... پس از پایان جشنواره، سایت با به روزکردن اخبار هفتگی، اطلاعات مربوط به معماری و شهرسازی را گسترش خواهد داد. این سایت به

دست جهاد دانشگاهی دانشکده هنرهای زیبا رهبری خواهد شد. در صفحه نخست این سایت، می‌خوانیم:

۱- خبرهای جدید؛ ۲- بایگلی اخبار؛ ۳- نمایشگاه Online؛ ۴- پرسش هفته؛ ۵- کاریکاتور هفته؛ ۶- جستجوی اخبار؛ ۷- درباره ما؛ ۸- تماس با ما؛ ۹- ثبت

نام؛ ۱۰- نقشه سایت؛ ۱۱- خواندنی‌ها؛ ۱۲- نشریه‌های دانشجویی؛ ۱۳- Link؛ ۱۴- ها؛ ۱۴- آگهی؛ ۱۵- پیام نما (message board)

رفتم پایین به سری به نگار خونه بزنگم که دیدم
«وای!!! چه نشستن که تازه ساعت ۷ نشده
اینجا شام خوردن که هیچ؛ به عالمه بطری
نوشابه این ور و اون ور پخش و پلا شده. به
جعبه ی شیرینی، به کاسه ی خالی که معلومه
پیش از اینا پر از انار دونه دونه بوده و... واقعاً
که تعیض بیداد سی کنه!!!»

- به دستگاه پخش فیلم به گوشه افتاده بود
پیشنهاد دادم حالا که اینجاست باهاش به
چیزی نمایش بدن که بازید کننده هامون زیاد
باشن.

تو همین گیرودار بود که رفتم به سری هم
به غرفه های همسایه زدم. داشتم از جلوی
یکیشون رد می شدم، گفتم به خسته نباشیدی
بگم بد نیست. ولی چشمتون روز بد نبینه.
بعد از جواب دادن چنان به من زل زدند که
زانو هام از ترس شروع کرد به لرزیدن. گفتم
: «بابا! فقط دارم رد می شم، کاری باهاتون
ندارم که! چرا این طوری نگاه می کنین؟...»
بالاخره سر صحبت باز شد. دانشجویهای
دانشگاه آزاد شهر کرد بودند.

- البته بنده اصلاً لهجه ندارم و نیمی
دوتم چه طور به که همه سریع می فهمند من
اصفهانیم!! اونا هم ظاهراً مثل دیگران تا دهنم
رو باز کردم فهمیدند. یکیشون هم اصفهانی
از آب در اومد. بقیه شون هم از شهرهای دور
و بر اصفهان بودند: نجف آباد
! سامان، داران و... چه جالب! آشنایی در دل
غربت!

به من گفتند: از صبح ساعت ۴ تا حالا
سرباییم. جایی نبود که مستقر بشیم بهمون
گفتند قرار بوده ۴ بعد از ظهر برسید نه ۴ صبح
! حالا هم که ساعت ۸/۵ شبه، جایی واسه ی
خوابیدن نداریم.

پرسیدم حالا چرا اول کار این قدر خشن
نگاه می کردین؟! گفتند: «این خشونت نتیجه ی
منظفی آب و هوای کوهستانه! هه هه...!»
تازه دانشگاه رو نمی دونی، به جای پرتو

بیرون شهر و فقط خودمون می دونیم و
ماهواره های جاسوسی. سر راهمون هم باید
از بیابون رد شیم و کرک بکشیم و... خلاصه
خشنیم دیگه

یکی از بچه هاشون هم دانشجوی حسابداری
بود و انگار نوازندشون... «بابا! ایده...!»
گفتار است آوردند که برای غرفشون جذابیت
ایجاد کنه!

به دنیا فکرهای جالب دیگه هم برای جذب
بازدید کننده داشتند، مثلاً قرازه به ردیف
اسکناس سبز از جلوی در غرفه تا توی اون
بچینن که همه جذب باشن و برن تو غرفه! یا
به نفر سبیل کلفت با به دستمال یزدی جلوی
در بایسته. او نوقت کی جرات می کنه تره تو
غرفه؟! قرازه تو غرفه شون به صندوق
اعانات هم بذارن!

از شب و روز بعدش هم، بچه های دانشگاه
های دیگه توی آلتیه های ۳ و ۴ شروع به درست
کردن غرفه ها می کنن، اونجا هم خودش
دنیایی بود پر از خبرهای جور و اجور!
«همه تا آخر شب کار می کنن. همه جا آدم...
همه جا صدا...!»

فردا صبحش غرفه ها خلوت و هیچ کس
نیست. همه جا خالی... همه جا سکوت... به
نفر تنها تو غرفه ی تهران جنوب کار می کنه
سلام می کنم و دو تا سوال می پرسم، خیلی
تحویل نمی گیره. من هم مزاحش نمی شم.

یک کم صبح تر، که می شه (بیخشید
ظهرتر) غرفه ها شلوغ تر میشن. وبعد شلوغ
تر و شلوغ تر و شلوغ تر... تا شب...!

گفت و گو...

البته، این که در دانشگاه برگزار می شود، نکته ی مثبتی است؛ اما در کل جنبه ی نمایشی، تبلیغی و تشویقی آن شایسته نیست؛ چون آن گونه که همواره رخ داده است، در این روند، کارهای نجیب کارهایی که آب و رنگ کمتری دارند عقب می ماندند و کارهای نمایشی به پیش می روند. بنده خود در جمع هیأت داوران بوده ام و این مطلب را که کار با پوزانتی ارائه قوی تر راهی هموارتر برای گزینش دارند، می پذیرم و این ممکن است دلیلی باشد برای این رخداد که دانشجویان در پروژه های خود به جای پرداختن به درون مایه های معمارانه اصنوی (به ظاهر آب و رنگ کار بپردازند).

که اساس دور بودن و کمتر بودن از جهت کیفیت (می کنند، شور و شوق بیشتری دارند و دوست دارند که مطرح شوند، ولی فاکه دانشگاه مادر هستیم، از این بابت تعطیل هستیم» پیشنهادی که به نظر من می رسد، یک بازنگری همه سوئگر در باره ی آموزش معمارانی در دانشگاه می باشد.

در حقیقت این روند به هیچ جا نخواهد رسید. بازی گفنی اگر ده سال دیگر هم پ گرفته شود به جایی نمی رسد. باید بشینیم و تغییراتی کلی در شناخت آموزش معمارانی و چگونگی اش تعریف کنیم. آن زمان است که می توانیم امیدوار باشیم که دانشگاه همچون گذشته بویا و زنده شود.

۳- (نمی دانم)!

اگر بخواهیم راه حلی بیابیم، شاید بتوان از دانشگاه ها خواست که کارهای برگزیده را به جشنواره بفرستند و در اینجا تنها به ارائه ی کارها بپردازیم؛ در آن صورت خود دانشگاه سعی خواهد کرد که کارهای بهتر را بفرستد، این گونه شاید خطر نمایشی شدن کارها کمتر شود.

۲- دانشگاه های هنرهای زیبای رگود ده، دوازده ساله را پشت سر گذاشته است، تقریباً همه چیز از دست رفته است و بازمانده های آن این رگود هموز با بحاست. قطعاً کارهای خوبی بوده، اما دانشجوی اشتیاقی برای ارائه ی این کار نداشته و ندارد، «دانشجوی ما دل خورده شده است، شادی ندارد، هیجان ندارد» اتفاقاً دانشگاه هایی

این گفت و گو از میان چندین مصاحبه با استادان ارجمند انتخاب شده است و در ادامه ی مطالب شماره ی نخست می باشد.

۱- نظر کلی شما در مورد جشنواره های دانشجویی چیست؟

۲- علت استقبال کم دانشجویان دانشگاه های مختلف تهرانی را از جشنواره چه می دانید؟

۳- نگرش شما در مورد هدف فرهنگستان از ایجاد زمینه برگزاری جشنواره چیست؟

دکتر عیسی حجت

۱- همین اندازه که گفته شده، یعنی این که

دانشگاه های مختلف کارهایی آورده اند و داوران شده است چیزی بیش از این اگاهی ندارم.

در باره ی خود جشنواره هم تصور می کنم کار بسیار خوبی است؛ در باره ی پیامدهای آن هم فکر می کنم پس از این باید نظر بدیم؛ اما زیاد موافق چگونگی برپایی این جشنواره نیستیم (این که جنبه ی گزینش دارند، کار بسیار بدی است) این گونه برخورد با جشنواره دلیلی می شود بر این که کارهای دانشگاه های معمارانی به سوی تظاهر (خود نمایشی) پیش برود و نمایشگاهی شود.

کنفرانس های گذشته

نام	برگزار کننده	زمان	مکان	محرور	شرکت کننده گان	فراپای ها	اهداف
دهمین کنفرانس معماران آسیایی ^۱	شورای منطقه ای معماران قاره ای (ARCASIA) جشنواره آسیایی معماران (ACA) مؤسسه ی معماران هند (IIA)	۵-۷ دسامبر ۲۰۰۲	نیودلهی مؤسسه معماران هند	معماری و تلاش های معماری (معماری) با طرح، حمل و نقل و بهداشت	معماران، برنامه ریزان و طراحان	- چشمات مسالوکه در کشورهای اعضای مؤسسه به منظور ارائه راهکارها و بیان مسالوکه که حرفه ی معماری در منطقه آسیا پس از روبروست.	- فراهم آوردن معماران در منطقه آسیا و حل گره های هنری و آموزشی و علمی بطور دوستانه - برگزاری ارتباط حرفه ای و ایجاد همکاری و معاشرت بین اعضای مؤسسه - توجه به نقل معماران در جامعه - بهبود بحث بین به وضعیت آموزش معماران و حرفه ی معماری - بهبود بحث بین به پیشرفت تکنیکی و تحولات در زمینه ی طراحی محیط

۱- (Architects Regional Council Asia ArcAsia)، شورای منطقه ای معماران آسیایی، مرکب از رؤسای سازمان های ملی معمارانی در منطقه آسیا است. این شورا هر چند سال یک بار اقدام به برگزاری جشنواره ملی می کند.

۲- مؤسسه معماران هندی (IIA) در سال ۱۹۹۷ آغاز به کار کرد و امروز بیش از ۱۲۰۰۰ عضو دارد و با ایجاد هماهنگی بین معماران هندی دریا با بریدن سطح دانش های زیبایی شناختی، علمی نقش پررنگی در ارتقاء معماری این کشور داشته است. این مؤسسه در چندین کنفرانس ملی و بین المللی مرتبط با معماری، هنر و صنعت، مباحثات و در تعاقب ی بین المللی معماران حضور پیدا کرده است.

بازدید

یکی دیگر از برنامه های مکمل در روزهای برگزاری جشنواره، بازدید از بناهای تاریخی و مراکزی است که از دید معماری یا شهرسازی در خور توجه هستند. این برنامه همزمان با دیگر برنامه ها (سخنرانی و ارائه مقالات) در نظر گرفته شده است. این گونه که برگه هایی در اختیار فرآخونده ها، مدعوین اقرار خواهد گرفت و افراد بارائه این برگه ها می توانند در بازدیدها شرکت نمایند.

دانشجویان که م خواهند افزون بر آنچه پیش سین شده، در برنامه بازدیدها شرکت کنند، به آقا اقارب پرست مراجعه کنند که در صورت «مقدور بودن» در برنامه گنجانده شوند.

یکی از برنامه های ثابت در روزهای برگزاری جشنواره، نمایش فیلم است که هر روز در حدود ۵ ساعت همزمان با برنامه های دیگر جشنواره برقرار خواهد بود. این فیلم ها که بیشتر به دست شبکه ی چهار سیما، سازمان میراث فرهنگی و سازمان عمران و بهسازی شهری تهیه شده اند، با زمینه های گوناگونی چون معماری اسلامی، معماری جهان، معماری نوین (مدرن) اروپا، شهرسازی و آموزش ساخته شده اند.

فیلم

موسیقی:

اجرای موسیقی برنامه ثابت در روزهای برگزاری جشنواره است. این برنامه در پایان روز، از ساعت ۱۸:۱۵ تا ۱۷ در تالار شهید آوینی برگزار می شود.

موسیقی قربا بکشنه ۲۴ آذر به دست گروه نیایش اجرا خواهد شد. قطعاتی است در آواز ابوهطای حیدای حسین علی شاهپور «گروه نیایش» در مرداد ۱۳۸۱ به منظور بزرگداشت مقام هنری موسیقیدانان ایرانی تشکیل شد. این گروه که در کارنامه ی هنری خود بزرگداشت مرحوم «حسین قوامی» را دارد، در حال آماده شدن برای برگزاری «بزرگداشت مرحوم غلام حسین بنان» در بهمن ماه امسال می باشد.

میزگرد

چگونگی و چرایی برگزاری میزگردها یا توجه به اهمیت مسایل آموزشی و تاثیر آن در بالا بردن سطح علمی دانشجویان کشور، برای دست یابی به راهکارهای علمی، هم سو با تلاش برای از میان برداشتن مشکلات آموزشی و با توجه به مجال پیش آمده برای بهره بردن از پیشنهادهای دانشجویان و استادان، به فکر برگزاری میزگردهایی دانشجویی با موضوع بررسی مسایل آموزشی و به عنوان سخن اصلی و محوری در جشنواره، افتادیم؛ که با توجه به ارکان آموزش: «۱- نظام آموزش؛ ۲- مواد آموزش؛ ۳- فضای آموزش؛ ۴- استاد؛ ۵- دانشجو» و آگاهی از فراوانی و دیرینگی سخن در باره ی دو رکن استاد و دانشجو، سه رکن اول به عنوان موضوع اصلی میزگردها انتخاب شد. هدف از برگزاری این میزگردها، اطلاع رسانی به استادان و دست اندرکاران درباره مشکلات آموزش است.

بامیه‌مانا...

پنجشنبه ۲۱ آذر، رقتیم سراغ بچه‌های همدان و شریعتی تهران که به سر و گوشی آب میدیم: ببینیم چه خبره...!

وقتی وارد غرفه‌ی بچه‌های همدان شدیم، هیچ‌کس توی غرفه نبود. مجبور شدیم به کمی منتظر بشیم و روزنامه‌های مجله‌هایی را که به دیوار غرفه چسبانده بودند، بشماریم. تا یکی یکی پیدا بشون بشه. اولش کلی از دیدن ما منعصب شدید، اما بعد...!

«هیچ‌کس رو اوله باد نبود؟!»

«بچه‌ها از صبح پنجشنبه مشغول آماده‌سازی غرفه شدند و سعی کردند طوری غرفه را طراحی کنند که همه‌ی کارهای فرستاده شده در غرفه نمود داشته باشند، ولی در ظاهر به نقره توی دانشکده هنرهای ریبا رولوه بلد نبوده و اندازه‌ی غرفه قد به متر از هر طرف از اوتی که به بچه‌ها گفته بودند، کوچکتر است. خب دیگه... چی میشه کرد؟!»

«فیور پز اندیم!»

بچه‌های دانشکده شریعتی را در حالی پیدا کردیم که همه‌شان نشسته بودند روی زمین و تکیه داده بودند به ستون چشمتک و کوچولویی (!) که وسط غرفه شان سبز شده بود (به صورت کاملاً اتفاقی). تقصیر ما نبود که او از تکیه‌هایشان معلوم بود که کاملاً از وجود این ستون راضی اند! در ظاهر فیورشان هم پریده بود و منتظر بودند که یکی بیاد و درستش کنه. خلاصه کلی خوشحال بودند!

«بعضی‌ها مساوی تر بودند!»

از دید بچه‌های دانشکده‌ی شریعتی که توی غرفه بودند، در جشنواره‌ی امسال عدالت در همه‌ی زمینه‌ها رعایت شده (در زمینه‌ی تقسیم غرفه‌ها انتخاب کارها و...) و به همه‌ی دانشکده‌ها مساوی امکانات داده شده، اما خب... همیشه بعضی‌ها مساوی ترند، دیگه! خلاصه کلی مهمون با صفا داریم و کلی

هم خاطره‌های خوش!

تازه کلی هم مهمون نوازیم!

آسانسور برای ابتجا نمی‌زارن آخه! «البته خوشبختانه یا متأسفانه من هر چی هم تو دلم بلند فریاد بزنم به گوش کسی جز خودم نمی‌رسه که: رسیدم بالا! آخیش!»

می‌بینم که، برای حمل و نقل وسایل از اون بالا به سالن نمایش آثار از دو تا کارت‌ن سقایی که به طناب بسته شدند و بالا و پایین می‌روند، استفاده می‌کنند. با خودم گفتم: «خوب شد فریاد دلم به گوش کسی نمی‌رسه که به فکر چنین تمهیداتی بیفتند.» (به هر حال به جورایی تکنولوژی‌ش شبیه همون آسانسوره دیگه! فقط خیلی امنیت نداره!) آخه هر چی باشه من (و البته همه‌ی پودر استخوان رو از مغز له شده بیشتر دوست داریم

برنامه‌های خبرنامه در آینده:

کم کم خودمو وسط بچه‌های گروه نشر جا کردم و به کم مسوولیتیم بیشتر از طنز نویسی خالی شد. بعد نشستیم تا به سری پیشنهاد بدم، برای این که فروش خبرنامه مون بالا بیره! وقتی به راه حل درستی نرسیدم، گفتم باید خبرنامه مون جنجالی بشه. بعد به سری تیتراها و خبرهای جنجالی جور کردم: «دبیر جشنواره: تکذیب می‌کنم! اما باالقاعده ارتباط نداریم»، «حضور هنرپیشه معروف سینما در جشنواره»، «دستمزد ۴ میلیون دلاری دبیر جشنواره!» و... از این جور خبرها؟!!

سردبیر خبرنامه بی سلیقه‌س، قبول نمی‌کنه! ولی من خودم بالاخره به فکری می‌کنم. حالا این شماره‌ی اول دربیاد تا بقیه‌اش!

گزارشات @ کام

پشت سبز توی آتلیه نشسته بودم که باهام تماس گرفتند و گفتند: «می‌آیی برای خبرنگارانه جشنواره، طنز نویسی!!» گفتم «چراکه نه!» «پاشدم و رفتم دفتر خیرنامه».

خبرنامه: قصیه‌ایه که این جشنواره به خیرنامه ای داره که خب، مسلماً توش خبر می‌نویسن دیگه. دفترشم بالای نگارخونه است. اگر خواستین بیاین باید به جایی توی دانشکده وایسین و بپرسین «نگارخونه کجاست؟» بعد دنبال نشونی که اومدین یواشکی از پله‌ها دو طبقه بیاین بالا. اونجاهم دنبال به آقای بگردین که از همه شلوغ تره و چند تا بی دانشجوی بیکار توش نشستن و همین طور یا دارن به چیزی می‌نویسن یا با هم حرف می‌زنن و می‌خندن. اگه خواستین مطمئن بشین رو درش هم نوشته: «گروه نشر»

- آسانسور:

فهمیدین که باید برای رسیدن به گروه نشر جشنواره سه طبقه ای بیاین بالا. شما که نمایین اینجا سری به ما بزنین! آخه هیچ جاذبه نورسینی هم که نداره! ولی ماچی که باید می‌از این پله‌ها بالا و پایین بریم و یاد آرتروز زانو و گردن و کمر و پودر استخوان بیفتیم. معترضانه فریاد می‌زنم: «بابا! چرا به

کی‌ه‌کیه...

گروه نشر

مسوول گروه نشر: مهدی حمزه‌زادی

سردبیر: مهیجی

شورای سردبیری: امیر عباس نجاری، سهراب نیرخلیلی

همکاران: پریسا ایزدپناهی، لیلا نامری، سحر حسینی، مهتاب بصیرت، حسام

دانشواره: علیرضا نوری، سید سعیدی، زکریا طایلی، ندا فارسی، هدا شیردست

گرافیک: علیرضا شاد سفید

عکاس: مهیجی شیرینی، حسام دانشواره

شمارگان: ۴۰۰ نسخه

نشانی: دانشکده تهران، دانشکده‌ی هنرهای زیبا، دفتر خبرنامه‌ی اولین

جشنواره‌ی دانشجویی، معماری و شهرسازی

